№5
2022
декабрь

Филологический вестник

ГАПОУ «КАЗАНСКИЙ ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ КОЛЛЕДЖ» ПЦК ГУМАНИТАРНЫХ ДИСЦИПЛИН

Культурный календарь месяца

Уважаемые коллеги! Дорогие студенты!
2022 год был знаковым для нашего колледжа. Одержаны большие победы, реализованы грандиозные планы и проекты. В этом, несомненно, ваша заслуга. Пусть предстоящий год принесёт всем нам творческой энергии и искромётных идей! Я уверена, что чудеса мы создаём своими руками. И любое волшебство может стать реальностью, если поставить правильную цель и двигаться только вперёд. Желаю всем нам быть целеустремлёнными и позитивными – и тогда в новом году нас будет ждать много настоящих чудес. С праздником!

С уважением, директор колледжа Залялова Анфиса Григорьевна.

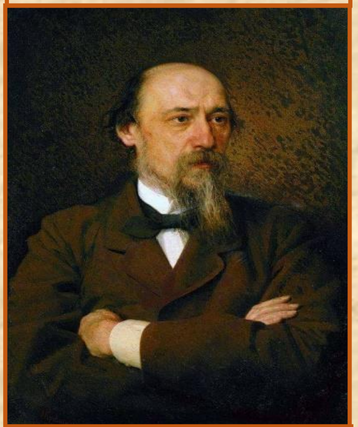

Николай Алексеевич Некрасов (1821-1878 гг.)

«В душе каждого человека есть клапан, отворяющийся только поэзией»;
«Литература не должна наклоняться в уровень с обществом в его тёмных или сомнительных явлениях»;
«Литература не должна ни на шаг не отступать от своей цели – возвысить общество до своего идеала, - едала добра, света и истины»;

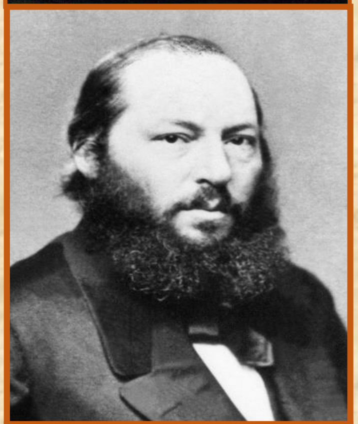

Афанасий Афанасьевич Фет (1820-1892 гг.)

«Поэт – тот, кто в предмете видит то, чего без его помощи другой не увидит»;
«Поэзия непременно требует новизны, и ничего для неё нет убийственней повторения»;
«Хоть не вечен человек, то, что вечно, - человечно»;

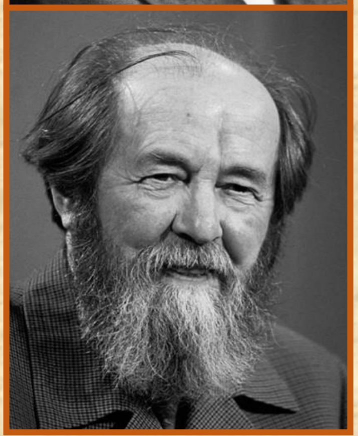

Александр Исаевич Солженицын (1918-2008 гг.)

«Если ты не умеешь использовать минуту, ты зря проведешь и час, и день, и всю жизнь»;
«Тот мудрец, кто доволен и немногим»;
«У тех людей лица хороши, кто в ладах с совестью своей»;

XXII КОНКУРС МОЛОДЫХ ПИСАТЕЛЕЙ «ВОЛЖСКАЯ ПТИЦА»

Студентка 242 группы **РАШИТОВА Гульназ** приняла участие в XXII конкурсе молодых писателей "Волжская птица". В этом году она участвовала в 3 номинациях: проза, поэзия, драма.

Данный конкурс проходил в 3 этапа. Гульназ успешно прошла на финальный тур и была приглашена на 3 дня в Молодёжный центр "Волга", где участников, в количестве 25 человек, ждала насыщенная программа, личные встречи с писателями Республики Татарстан, экскурсии по музеям, театрам и, конечно, долгожданная церемония награждения.

РАШИТОВА Гульназ удостоилась **статуэтки "Волжской птицы"**, а это является мечтой любого молодого писателя.

Гульназ поделилась своими впечатлениями о конкурсе:

«Конкурс «Волжская птица» - это творчество, любовь, состояние души, школа, МЫ. Я считаю, что данный конкурс является одним из важнейших конкурсов для молодых писателей. Он собирает талантливую молодежь со всей Республики Татарстан, знакомит, объединяет и связывает на всю жизнь.

Я впервые приняла участие в этом конкурсе. Успешно прошла в финал и передо мной открылась возможность пройти трёхдневную литературную школу на базе МЦ «Волга». Всего 3 дня… но этот короткий промежуток вместил в себя столько впечатлений, опыта, знакомств, критики и новых возмоңностей.

Эта творческая, тёплая атмосфера навсегда останется в моём сердце. Моё творчество не осталось не замеченным. Я услышала много советов и сделала правильные выводы.

Я уверена, что опыт, приобретённый на этом конкурсе, поможет мне расти дальше и совершенствовать своё творчество».

Представляем вашему вниманию литературные пробы Рашитовой Гульназ.

ИДЕЛЕМ АКЧАРЛАГЫ
яшь язучылар бәйгесе

Әти мәхәббәте

Кояшлы, җылы апрель аеның азагы иде. Алисә мәктәптән өйгә кайтырга чыкты. Карлар эрегән, җирләр кибә башлаган вакыт. Күктә кояш балкый. Ул кызны назлы нурлары белән иркәли. Әйтерсең, әти-әнинең җылы кочагы. Алисә белә иде: бу язгы кояшка алданырга ярамый. Шуңа күрә әле җылы киенеп йөри.

Менә инде өй түбәсе дә күренә башлады. Озыкламый кайтып житә. Ә өйдә әни, тәмле аш, кыстыбыйлар да бардыр әле... Кинәт, кызны хыялларыннан нәрсәдер өзде. Әти! Алисәнең йөзе үзгәрде, язның матурлыгы да күренми башлады.

- Ходаем, әти озакка эше буенча чыгып киткән булса ярый иде..., - дип күккә карап кулларын кушып үтенде.

Алисә әтисенең өйдә булуын яратмый. Ул өйдә икән, димәк, тавыш, кимсетү, я бөтенләй кул күтәрү... Алисә әтисенең шундый холкыннан курыкса да, ялөнгән иде инде...

Өйгә кайтып кергәч, әтисенең юклыгын аңлады. Шунда ул җиңел сулап куйды. Өйдә тып-тын. Идәндә, бүлмә почмагында, елап утырган әнисен күрде:

- Әнием, синең бу күз яшьләрең тагын әти аркасындамы?, - кыз әнисен кочаклап.
- Юк, кызым, болай гына. Бик арыдым..., - дип алдады Зифа.

Ләкин Алисә белә иде: әнисе аны алдый. Кызы алдында әтисен начар итеп күрсәтәсе килми, ләкин моны инде никадәр теләсәң дә, яшереп булмый.

Кызның башында төрле уйлар йөрде: әни белән еракка-еракка качарга, күченеп китәргә, үләргә...

- Әстәгафирулла! Нинди уйлар бу? Ходаем, сабырлык бир, зинһар, мин әнигә терәк булырга тиеш, әни никадәр авыр булса да, әтидән китмиячәк..., - дип нокта куйды Алисә.

Алисә кебек 12 яшьлек кыз-малайларга тәмле кәнфит, уенчык кирәктер инде, ә менә Алисәнең бөтенләй башка зур хыялы бар иде: чын әти мәхәббәте. Башка балалар урамда әтиләре белән уйный, көлешә, ә әтиләре аларны күтәреп ала да, үбеп тә куя... Алар чын дуслар кебек. Курку, ачулану, тавыш күтәрү юк та. Ә Алисәнең әтисенең кулына да тотынып йөргәне юк.

Шулай көннәр, айлар, еллар үтте... Алисә үсә килде. Кеше бар әйбергә дә түзә ала диләр. Дөрес икән...

Алисә мәктәпне тәмамлады. Югары белем алу өчен Казанга укырга китте. Әнисеннән бик авырдан аерылды. Ул әти белән генә калачак дигән уй тынычлык бирми иде.

Берничә айдан соң әнисеннән хат килде: “Кызым, кайт. Әтиең юл һәлакәтенә очрап вафат булды. Бернәрсә сорама. Кайткач барысын сөйләрмен”.

Кыз калтыранган куллары белән, уку йортына шалтыратып кисәтте дә беренче электричкага утырып кайтып китте. Башында уйлар бутала иде: әти, ул бүтән юк, кемгә әти дип әндәшергә...

Кызны әнисе каршы алды.

- Кызым... Дуслары белән бәби тәпиен юганнар. Фоат абыеңның улы туган бит. Кунарга калмаган. Исерек килеш машинага утырган...

Кыз бер сүз дә дәшмәде. Җирләгәндә күпләр елашты: әтинең апалары, сеңелләре, хәтта күршеләр дә... Ә менә Алисәнең күз яше тамарга да уйламады. Әнисенә карады, ул да еламый.

- Ник алай? Әти бездән китте, ул бүтән юк, ә күз яше чыкмый. Киресенчә, күңелдә ниндидер тынычлык, иркен сулап булган кебек тоела иде хәзер...

Изге, мәрхәмәтле кешене җирләгәндә табигать тә моны сизә. Андый көн җылы, кояшлы, болытсыз була. Хәтта кыш көне һәм көз көне кар белән яңгыр явудан туктый. Моны Алисә кечкенә чакта капка төбендә сөйләшеп утыручы әбиләрдән ишетеп калган иде. Ә бүген аеруча салкын, юеш, болтылы һәм җилле иде...

Алисә әтисе белән бәйле төрле очракларны исенә төшерде. Тик кызның хәтерендә әтисенең усал карашы гына калган иде. Юк, Алисә ачу тотмый. Әтисе аңа тормыш бирде. Бу зур бүләк. Әтисенең бердәнбер бүләге... Ләкин бер әйбер генә борчый иде кызны.

Тормыш дәвам итә. Кыз Казанга китте.

Ничек булса да, вакыт бара... Кыз уку йортын тәмамлады, хөзер яраткан эшендә танылган шәхес, кияүдә, ике баласы, яратып, яратылып яши... Әнисе дә авылда үз көенә генә, тынычлап яшәп ята...

Алисә бик еш әтисенең каберенә килеп озак уйланып тора иде. Кечкенә чактагы борчу әле дә бетмәде. Әтисе үлеп китте, аның белән бергә Алисәнең зур хыялы да юкка чыкты. Чын әти мәхәббәте, әти җылысын көткән кызның өмете эзелде. “Кызым, мин сине яратам”, “Алисә, син минем кечкенә җимешем”, дигән сүзләрне ишетәсе килә иде аның. Әтисенә сыенып, нык итеп кочаклап “Әти, мин дә сине яратам!”, дип бөтен дөньяга кычкырып белдерәсе килә иде... тик бу инде хәзер хыял да түгел...

Алисә хәзер үзе әни булса да, барыбер күңелдә чын әти мәхәббәтен көткән нәни кыз иде...

Рәшитова Гөлназ

С Новым годом!

Уважаемые коллеги, любимые студенты!

От всего сердца поздравляю вас с Новым годом! Хочется, чтобы грядущий год открыл перед вами новые горизонты, помог реализовать мечты и самые смелые планы. Пусть 2023 год подарит много счастливых моментов, а рядом всегда буду родные, близкие и дорогие люди.

С любовью, Романчева Елена Владимировна.

С наступающим Новым годом!

Пусть дорога к успеху будет ровной и благополучной. Пусть цели будут четкими, а планы перспективными! Всем душевной гармонии, плодотворной деятельности, крепкого здоровья, семейного счастья и благополучия, уверенности в завтрашнем дне!

С наилучшими пожеланиями, Хайруллина Фарида Гарифовна.

Уважаемые коллеги, дорогие студенты!

Поздравляю Вас с наступающим 2023 годом! Желаю красиво и весело шагать по дням нового года, по очереди сменяя прекрасное настроение на чудесное. Пусть будет в сердце любовь, а в душе — счастье, пусть в делах сопутствует удача, а на горизонтах постоянно появляются перспективы успеха и доброй радости! Желаю большого счастья, мира и процветания в каждый дом.

С наилучшими пожеланиями, Минина Лариса Борисовна.